

Forslag

til

Lov om straf for folkedrab.

Fremsat den 17. marts 1955 af *justitsministeren*.

§ 1.

Den, som i den hensigt helt eller delvis at ødelægge en national, etnologisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan

- a) dræber medlemmer af gruppen,
- b) tilføjer medlemmer af gruppen betydelig legemlig eller åndelig skade,
- c) forsætlig påfører gruppen levevilkår, beregnede på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse,

d) gennemfører forholdsregler, der tilsigter at hindre fødsler indenfor gruppen, eller

e) med magt overfører en gruppes børn til en anden gruppe,

straffes for folkedrab med fængsel på livstid eller på tid ikke over 16 år.

§ 2.

Forsøg på og medvirken til de i § 1 nævnte handlinger straffes, jfr. borgerlig straffelovs kapitel 4.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved artikel I og V i den af Danmark ved kgl. resolution af 25. maj 1951 ratificerede konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab er Danmark forpligtet til at foreskrive effektive straffe for personer, der er skyldige i folkedrab (artikel II) eller en af de andre i konventionens artikel III angivne handlinger. Ved folkedrab forstås ifølge artikel II handlinger, der begås i den hensigt helt eller delvis at ødelægge en national, etnologisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan. Ikke alle handlinger, der begås i en sådan hensigt, skal være strafbare, men kun følgende forhold:

- a) at dræbe medlemmer af gruppen,
- b) at tilføje medlemmer af gruppen betydelig legemlig eller åndelig skade,
- c) med forsæt at påføre gruppen levevilkår beregnede på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse,
- d) at gennemføre forholdsregler, der tilsigter at hindre fødsler indenfor gruppen,
- e) med magt at overføre en gruppes børn til en anden gruppe.

Foruden de nævnte handlinger, der som nævnt skal straffes som folkedrab, skal ifølge art. III også forsøg på og meddelagtighed i folkedrab, sammensværgelse for at begå folkedrab og direkte og offentlig tilskyndelse til folkedrab være strafbar.

I overensstemmelse med justitsministerens udtalelser, da spørgsmålet om konventionens ratifikation blev forelagt rigsdagen, har justitsministeriet overvejet spørgsmålet om de ændringer i den danske straffelovgivning, der måtte anses for nødvendige samt om, i hvilken form en sådan lovgivning bør fremtræde.

En del af de handlinger, der er tale om, er strafbare allerede i medfør af de gældende bestemmelser i borgerlig straffelov. Handlinger, der omfattes af artikel II a, vil være strafbare som manddrab i medfør af borgerlig straffelovs § 237 (fængsel fra 5 år indtil på livstid). Den af artikel II b omfattede legemlige skadetilføjelse rammes af straffelovens bestemmelser om vold (§§ 244—46, hvorefter den højeste straf, som kan idømmes, er fængsel indtil 12 år). Mere tvivlsomt er spørgsmålet om, hvorvidt